

10. Ковалев В.И. Мотивационная сфера личности как проявление совокупности общественных отношений// Психологический журнал. –1984. – Т.5, №4. –С.3-13.
11. Кузнецова О. М. Методи ейдетики на уроках //Розкажіть онуку. – 2006. – № 17-18. – С. 66-68
12. Кузнецова О.М. Як краще навчити дитину за допомогою методів ейдетики //Розкажіть онуку. – 2007. – № 4. – С. 57- 62
13. Леонтьев А.Н. Потребности, мотивы и эмоции. – М.: Педагогика, 1971. –186с.
14. Реан А.А., Коломинский Я.Л. Социальная педагогическая психология. – СПб.: Питер Ком, 1999. – 416 с.
15. Семенюк Н. Використання методу опорно-буквених піктограм //Початкова освіта. – 2008. – № 2. – С.7 -10
16. Сергєєнкова О.П. Педагогічна психологія. Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 168 с.
17. Синякова О. Вдосконалення орфографічної грамотності засобами ейдетики //Початкова освіта. – 2008. – № 2. – С. 11-12
18. Українська мова: підручник для 5 класу загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням російською мовою/ А.А.Ворон, В.А.Солопенко. – К.:Видавничий дім «Освіта», 2013. – 240с.

Веселовська А.В.,
музичний керівник ЗДО № 18
Кам'янець – Подільського

Роль музикотерапії в корекційно-розвивальній роботі з дітьми з особливими освітніми потребами.

Музика – найефективніший засіб розвитку емоцій людини.

На перцептивному рівні вона, володіє детермінуючою силою: доступність її звукови х засобів для масового сприйняття, та широта зіткнення з духовним життям особистості.[5.ст1]

Вплив музики, сприяє формуванню духовно багаті та соціально активної особистості. Це джерело радості та нахнення, а також має ефективні терапевтично лікувальні в ластивості. Тому ми зустрічаємо дедалі частіше у засобах масової інформації, у роботах науковців, повсякденному житті вислів «музико- терапія».

Термін терапія музикою, греколатинського походження і в перекладі це «лікування музикою», а от використання музики з метою зцілення бере початок ще в доісторичну добу. Музика – є природною частинкою життя. По всьому світу батьки використовують ритми, тони та пісні, щоб заспокоїти чи підбадьорити своїх дітей. Звуки впливають на настрій і можуть бути грайливими або спокійними, насторожуючими або святковими. Таким чином, музика впливає на емоційний та соціальний розвиток. В музичній терапії використовуються унікальні якості , та елементи музичного ритму, мелодії та гармонії, щоб зацікавити дитину або групу дітей.[3.ст 25]

Будь які порушення, будучи переважаючим дефектом, без потрібної корекції впливають на психічні функції і мову. Саме в ранньому дитинстві виникають перші музичні здібності: почуття ритму, слухання. Стаючи старшими діти вчать слухати невеликі твори і радіти та виражати свої емоції : радісний, спокійний, доброзичливий настрій, залежно від прослуханого твору

Коли педагог формує музичне сприйняття, його завданням є формувати здібність прислухатися до мелодії, слів пісні й упізнавати її при повторному прослуховуванні.

Музика завжди поруч у житті дитини, вона супроводжує її з пренатального періоду. Володіє магичною силою - впливаючи на емоції, викликає різні настрої та почуття, є джерелом натхнення, заспокоює, заохочує, стимулює і спонукає до дії тому, що це різноманітна і багата сфера мистецтва, яка дозволяє дітям розвивати в собі музичні таланти.

Період дитинства - це час, коли дитина цікавиться світом і охоче бере участь у всіх формах музичної діяльності, тому заняття музикою повинні бути обов'язковим, повсякденним елементом інклюзивної освіти. Правильно розпланована музична освіта - крім розвитку основних музичних здібностей та навичок – має величезний вплив на загальний психофізичний розвиток дітей з особливими потребами.

Під час терапії музикою у дітей формуються сенсорні здібності. Музичні переживання, завжди є сенсорними, так як в музиці просту гармонію, складні обертони дитина сприймає своїми відчуттями.

Вслуховування, розпізнавання, відтворення звуку та його основних музичних якостей: висоти, тривалості, тембру, сили лежить в основі розвитку сенсорно музичних здібностей.

Музична терапевтична діяльність - це унікальна зустріч з музикою. Виконання завдань, належним чином відібраних для дитячих можливостей. Музична терапія - це форма психотерапії, в якій музика використовується як засіб стимулювання розвитку дитини і корекції її поведінки. Серед складових музики виділяємо мелодію, ритм, пульс, певний тембр звуків і ступінь їх гучності. Це мотиватор, який змушує дітей більш охоче піддаватися різним терапевтичним впливам. Така терапія - один з елементів комплексної терапії, метою якої є: напрям руху, розвиток концентрації уваги, пам'яті, уяви, розвиток просторово-часової орієнтації, психомоторна саморегуляція, придушення невротичних елементів тривожних станів, поліпшення емоційного стану.

Музична терапія ділиться на рецептивну (ненаправлену і спрямовану) і активну (музично-рухову, слухомовні вправи, імпровізації з голосом, рухом і ударом, пантоміма і психодрама). Емоційний вплив музики на мозок опосередковується такими факторами, як інтенсивність звуку, тембр і вібрація. З іншого боку, ритм, гармонія і мелодія надають музиці виразний сенс. Ритм є найбільш динамічним фактором в музиці - поряд з розміром і темпом він формує хід енергетичних зарядів і розрядів, що стимулює психомоторні функції. Хоча музика спочатку сприймається органом слуху, сама мелодія сприймається нейросенсорною організацією. Ми відчуваємо гармонійні елементи дихальної і циркуляційної організації, в той час як ритм відчуваються в основному в опорно-руховому апараті.

В процесі терапії потрібно ставити перед дитиною таке завдання, яке не перевищує її можливостей. Дитина часто відчуває занепокоєння, небажання і страх зробити запропоновану дію. Під час терапії відповідно підібране слово або жест заохочує дитину, сміливо зробити перший крок. Або якщо це необхідно дорослий допомагає виконати завдання. Дитина повинна отримати задоволення від своїх дій, усвідомити можливість виконання самостійно завдань, усвідомити те, що «я можу це зробити», будує віру в свою силу. Під час занять необхідно використовувати клавіатурний інструмент, класична гітара також буде зручна в роботі. Кімната де проходять заняття повинна бути обладнана інструментами Перкусії: молоточки, маркаси, бубни, барабани, трикутники, кубики, акустичні коробки, пластини, силовони та металофони.

Заняття з музикотерапії сприяють розвитку:

- Комунікативних навичок
- Соціальних навичок
- Самовираження
- Довіри
- Відчуття себе та сприйняття інших
- Емоційного благополуччя
- Психологічного благополуччя
- Грайливості, творчої спонтанності
- Навичок слухання
- Концентрації та навичок уваги
- Фізичні, сенсорні та пізнавальні навички

Музика – є носієм емоцій, без неї світ, в якому ми живемо, був би не цікавим і сірим. Оточуючи себе звуками, ми відчуваємо вплив музики. Коли цей ефект позитивний і

заспокійливий, це музична терапія. У процесі ранньої музичної терапії можна виділити п'ять основних етапів:

- початкова діагностика музичних терапевтичних потреб та можливостей для дитини (та його сім'ї),
- визначення терапевтичної програми,
- правильна терапевтична активність,
- відносна діагностика (залежно від потреб)
- подальша музична терапія дитини та її сім'ї.

Музика в інклюзивному середовищі стимулює почуття, залучає дітей на різних рівнях за своїми здібностями, і сприяє відчуттю спільноти, оскільки діти збираються разом через спільні пісні, рими, спів та кінестетичні заходи.

Список використаних джерел

1. Антонова-Турченко О. Дробот Л. Музична психотерапія: навч. посібн. Київ : ІЗМН, 1997. 260с.
2. Дробот О., Кривенко Ю. Музикотерапія як метод психокорекції активності осіб юнацького віку URL: <https://er.nau.edu.ua/bitstream>
3. Квітка Н.О. Методичний посібник з музикотерапії для дітей дошкільного віку зі складними порушеннями психофізичного розвитку. Київ : МОН, 2013. 82с. URL: <http://balakliya-irc.edu.kh.ua/>
4. Побережна Г. Педагогічний потенціал музикотерапії. *Мистецтво та освіта*. 2008. №2. С.9-12.
5. Субота М.В. Особливості музики та її сприймання як психологічна проблема, ст 9. URL: <http://www.apppsychology.org.ua/data/jrn/v6/i9/47.pdf>

Вільчанська Н.Л.,

учитель англійської мови

Кам'янець-Подільської ЗОШ №16 I-III ступенів

Професійний розвиток сучасного педагога

У статті розкрито проблему професійного розвитку сучасного педагога як складової частини його творчої індивідуальності. Проаналізовано теоретичні основи наявних провідних сучасних підходів до організації професійного зростання педагогічних працівників, виокремлено суттєві складові професійного розвитку педагога.

Ключові слова: професійний розвиток, характеристики професійного розвитку, сучасні підходи, особистісно орієнтований підхід, андрагогічний підхід, компетентнісний підхід, рефлексія інноваційних дій.

«Скільки б ти не жив,

усе життя потрібно вчитися».

Сенека

Педагог, учитель, вихователь – довірена особа суспільства, якій вона повіряє найдорожче і найцінніше – дітей, свою надію, своє майбутнє. Доля дітей в руках педагога, в його золотому серці, він має бути джерелом радісного пізнавального і морального зростання своїх вихованців. Жодна інша професія не ставить таких вимог до людини. Педагог зобов'язаний бути яскравою, неповторною особистістю, носієм загальнолюдських цінностей, глибоких і різноманітних знань, високої культури.

Тисячі професій народжуються і вмирають. Та серед вічних професій учительська посідає особливе місце: вона початок усіх професій. Змінюються умови й засоби виховання, та незмінним залишається головне призначення вчителя – навчити людину бути Людиною.

Сьогодні освітні процеси в Україні відзначаються неординарністю, пошуком нових підходів до навчання і виховання дітей. Реформування освітньої галузі в першу чергу